

tror jeg, at dette er et Spørgsmaal, som trænger til nærmere Overveelse, og navnlig vil da dette Punkt være at tage under Overveelse, ligesom ogsaa det Spørgsmaal, om den Afstandsbestemmelse, som er fastsat i Plakaten af 5te Mai 1847, ikke bør omrøbes. Endvidere maa det tages under Overveelse, om der ikke er Noget at foretage med Gnistfangere, om ikke den Maade, hvorpaa Afstøfferne ere indrettede, er usforvarlig, og endelig, om der ikke i saadanne Egne, hvor der findes Heder, Mosetrænginger og Naaletrængkove, er Anledning til at foreslaa Forandring i den bestaaende Lovgivning. Spørgsmaalet har været paa Dagsordenen i andre Lande, navnlig i Norge. Jeg veed ikke, om man der er kommen til et Resultat, men i alt Fald er der i Sydskand paa mange Steder truffet energiske Foranstaltninger fra Regjeringernes og Bestyrelsernes Side for at forhindre Ildsuaade foranlediget ved Jernbanerne.

J. Madsen: Naar Forslaget under Nr. 28 kun er tiltraadt af et Mindretal, tror jeg ikke, at dermed fra Flertallets Side er sagt, at det ikke kan bekvemme sig til at stemme for dette Forslag; men jeg antager, at det helst har villet afvente, hvad der kunde komme frem her i Salen, forinden det bestemte sig til enten at tiltræde eller at fravaade Forslaget. Det glædede mig at høre det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kinefiad) og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen), idet de begge udtalte, at det var vigtigt at faae dette Spørgsmaal afgjort, om ikke paa anden Maade faa ved Domstolene. Jeg har i Anledning af den Skade, der er omtalt i Forslaget under Nr. 28, fravaadet vedkommende Mand strax at gaa til Domstolene, da jeg antog, at det var den billigste og maalkte ogsaa den letteste Maade at komme ud over dette Spørgsmaal paa, naar han herfra kunde faae en lille Erstatning, som dette Thing i Forbindelse med Regjeringen fandt passende. Kan dette Forslag imidlertid ikke blive vedtaget, ligger det jo næsten i Sagens Natur, at Vedkommende maa se at faae Understøttelse til at føre Sagen frem for Domstolene; thi der ligger jo heri et meget vigtigt Principspørgsmaal for, nemlig det, om den Sikkring, som er bestemt i Plakat af 1847, kan være tilfredsstillende eller ikke. Det har altid forekommet mig, at denne Plakat indeholder en stærk Modsigelse, som ikke blev omtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen), skjøndt han omtalte flere Punkter i den. Det er, som sagt, i denne Plakat bestemt, at Ingen maa bygge nærmere en Jernbanes Midellinie end 70 Alen eller 140 Fod, hvormod der til de Bygninger, som ligge indenfor en Afstand af 20 Alen eller 40 Fod, ikke bliver tilstaaet nogen Erstatning til Flytning eller Sikkring ved brandfrit Lag, saaledes at der altsaa er en Forskjel af 50 Alen i Afstanden fra Jern-

banen for dem, hvem det tillædes at bygge i Nærheden af Jernbanen, og for dem, der ingen Erstatning faae for at sikke sig. Der er ikke nogen overordentlig stor Fare ved at træffe en anden Bestemmelse; thi man kan snart overse, hvad det kan føre til at lægge brandfrit Lag paa de Bygninger, som ligge i en Afstand af 70 Alen fra Banen. Dersom man gaar ind paa at forandre Lovens derhen, mener jeg, at der under ingen Omstændigheder kan være nogen Fare forbunden med den Ild, der kommer fra Lokomotivet, men dette er et Spørgsmaal, som nærmere vil komme under Forhandling. Her er kun Tale om, hvorvidt Staten har en Forpligtelse til at hjælpe dem, der allerede paa den Maade have lidt Tab, og jeg vil da sige, at det forekommer mig, at der, om der end ikke efter den bestaaende Lovgivning strengt taget paahviler Staten nogen juridisk Forpligtelse til Erstatning, dog paahviler den en moralsk Forpligtelse; thi selv om de Vedkommende have for sikret til fuld Værdi, er der Ingen, som holder af at faae sine Bygninger brændte af ved et Lokomotiv. Med Hensyn til den Bygning, som er omtalt i Forslaget under Nr. 28, er det temmelig bestemt godtgjort, at den er brændt ved Lokomotivet „Jernad“, og jeg vil i den Henseende gjøre den høitærede Indenrigsminister opmærksom paa, at dette Lokomotiv „Jernad“ har været en sand Skælf for alle dem, der have bot i Nærheden af den vestjydske Bane. Jeg har med egne Dine set, at Lokomotivet har kastet gloende Kul og Slagger bagefter sig i en saadan Mængde, at det har ligget flere Sommer tykt paa Banen, og jeg veed endog, at det er blevet befaleet Arbejderkolonnen at opsamle de halvt udbrændte Kul paa Banen, efter at Lokomotivet havde udkastet dem. At se et saadant brandfarligt Lokomotiv fare forbi sine Bygninger, naar man bor i Nærheden af Jernbanen, kan virkelig indgyde Vedkommende en overordentlig Skælf, især naar det ofte skal fare forbi om Aftenen eller om Natten, hvilket ogsaa er flet. Jeg vilde derfor meget ønske, at den høitærede Indenrigsminister nærmere vilde undersøge, hvorledes dette Lokomotiv i Virkeligheden har været bestaffent; thi i samme Age, i hvilken dette Sted brændte i Bomb Sogn, tændte det samme Lokomotiv Ild i Heden paa 7 forskellige Steder. Det var vistnok da en temmelig stærk Blæst, men jeg veed ogsaa, at det har tændt Ild i Heden flere Alen borte fra Jernbanen; jeg erindrer ikke i Diebliffet hvormange. Denne Hedebrand forarsagede endog, at hele Sognets Beboere bleve tilkaldte til at slukke Branden, og jeg tror, at der dengang havde været en alvorlig Anledning for Regjeringen til selv at tage Initiativet til at lade foretage en nærmere Undersøgelse af, hvad der skete. Da den vedkommende Mand nu har henvendt sig først til Entreprenørerne, som ikke have villet tilstaa ham nogen Hjælp, og derefter til den høitærede Indenrigsminister, er det netop